

کمونیست‌ها و پیشگامان طبقه کارگر و انقلابیون ترک همواره این اصل را به خاطر خواهند داشت که ماشین دولتی جمهوری اسلامی اساسا در بستر یک انقلاب مسلحانه درازمدت توده‌ای است که شکسته خواهد شد و تنها در شرایط دمکراتیک برآمده از چنین انقلابی است که امکان بروز آزاد اراده توده‌ها جهت تعیین سرنوشت خود مهیا می‌گردد.

نشریه سیاسی - خبری چریکهای فدایی خلق ایران ، شماره ۴۳ - ۱۵ خرداد ۱۳۸۵

جنايات جمهوری اسلامی

بر علیه خلق ترک را محکوم کنیم!

حکومت می‌کوشد با استناد به برخی شعارهای انحرافی سر داده شده در این حرکات، توده‌های وسیع شرکت‌کننده در این جنبش عادلانه خلق ترک برای آزادی و دمکراسی و دفاع از حقوق ملی خود را "وابسته" به خارج جا زده و به این ترتیب با بی‌شماری تمام قصابی مردم آگاه و بیخاسته در آذربایجان را توجیه کند.

شرایطی که سردمداران ددمنش جمهوری اسلامی به شدت از خیزش‌های اخیر توده‌ای در شهرهای آذربایجان به هراس افتاده‌اند، در همان حال دستگاه تبلیغاتی فریبکار

توسط دیکتاتوری حاکم گشت، رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی همچنان به اعمال جنایتکارانه و سرکوبگری‌های خود بر علیه خلق بیخاسته ترک ادامه می‌دهد. در

با گذشت فریب به یک هفته از خیزش‌های توده‌ای در شهرهای آذربایجان که منجر به کشته و مجروح شدن و دستگیری تعداد بیشماری از مردم مبارز و تحت ستم ترک

(ادامه در صفحه ۲)

کشتار "حدیثه". سند تازه‌ای از جنایات امپریالیسم در عراق!

ابعاد کشتار و جنایات ارتش‌های امپریالیستی در افغانستان و عراق در تاریخ معاصر بشری کم سابقه است. از زمان لشکرکشی جنایتکارانه آمریکا و متحدین به این کشورها، بیش از صدها هزار کودک، زن و مرد، پیر و جوان از مردم عادی و بیگناه با بمب و گلوله کشته شده و یا در زیر آوارها جان باخته‌اند تا مقاصد شوم و استثمارگرانه مشتکی نئوکان (نئوکسرواتیوها) و ایدئولوگ سرمایه داری در جهت گسترش سلطه امپریالیسم آمریکا عملی شود.

اطلاع از جنایات بیشماری که به دستور آنها و بدون هیچ واژه ای از "تاوان پس دادن" صورت می‌گیرد، مغز آدمی را شوکه میکند. هر از چندی، یکی دو نمونه از این کشتارها- البته با هدف عادی و معمولی نشان دادن "مصائب جنگ" در افکار عمومی- به بیرون درز پیدا میکند و "دریچه‌ای" که نه، بلکه روزنه‌ای به کوچکی سوراخ کلیدی باز میشود که جهانیان از آن، نتایج آثار شوم و برج مانده از وحشیگری و قسوی قلبی این ارتش‌ها را ببینند. کشتار دسته جمعی و سوزاندن زنده زنده مردم شهر فلوجه در عراق با استفاده از بمب‌های شیمیایی و آتش زای فسفر سفید توسط ارتش آمریکا تنها یک نشان از بربریت کسانی است که به نام آوردن ارمغان "دموکراسی"، مرگ و نیستی بر سر مردم نازل میکنند. (برای دیدن فیلم کشتار در فلوجه که به زبان فارسی دوبله شده است به سایت چریکهای فدایی خلق ایران www.siahkal.com مراجعه کنید.)

(ادامه در صفحه ۲)

سازمان جهانی کار آی. ال. او و هیات "نمایندگان کارگری ایران!"

افشاگریهایی که اخیرا در مورد ماهیت و ترکیب هیات به اصطلاح نمایندگان کارگران ایران به اجلاس سازمان جهانی کار صورت گرفت یکبار دیگر پرده از ماهیت ضد کارگری و فریبکارانه جمهوری اسلامی برداشت.

در تاریخ دهم خرداد ماه جاری و در چارچوب رشد تضادهای قدرت طلبانه درونی در حکومت، از سوی "جبارعلی سلیمیان"، به اصطلاح "منتخب کارگران در سازمان جهانی کار (ILO)", اعلام شد که: "هیات نمایندگان کارگری ایران برای شرکت در اجلاس سالپانه در حالی ۶ روز زودتر برای شرکت در افتتاحیه اجلاس ILO عازم ژنو شده‌اند که منتخب کارگران نبوده بلکه منتصب وزیر هستند و در میان آنها کارمند دولت و کارفرما نیز به عنوان نماینده کارگران ایرانی جا زده شده است". وک بعد از آنکه عملکرد سازمان مذکور به دلیل پذیرفتن این افراد به عنوان نمایندگان کارگری ایران را به زیر سؤال می‌برد، سازمان فوق را جهت تعیین صلاحیت این افراد از زاویه اساسنامه ای مسئول میداند.

گرچه به اصطلاح انتقاد و در واقع شکوه و شکایات مزدوری که عنوان "نماینده کارگران یزد" را با خود به یدک می‌کشد به رژیم جمهوری اسلامی و به سازمان جهانی کار از زاویه "اساسنامه ای" و تشکیلاتی است؛ اما واقعیت این است که اقدام بیشرمانه اخیر جمهوری اسلامی در اعزام کارفرمایان و مزدوران سرکوبگر دولتی برای شرکت در مجمعی که قرار است ظاهرا از منافع کارگران تحت ستم دفاع کند، هیچ تعجیبی نداشته و ندارد.

(ادامه در صفحه ۲)

جنايات جمهوری اسلامی بر عليه خلق ترک را محکوم کنیم!

بقیه از صفحه ۱

در چارچوب چنین سیاست ضدانقلابی است که مزدوران رژیم در شهرهای مختلف آذربایجان وسیعاً به سرکوب و تعقیب و شکار مبارزین مشغول شده‌اند و نیروهای سرکوبگر و لباس شخصی‌های مزدور با حضور گسترده خود می‌کوشند تا ضمن ایجاد رعب و وحشت هرچه بیشتر در میان مردم آذربایجان و بویژه جوانان مبارز این خطه از تکرار خیزش‌های مبارزاتی نظیر آنچه پیش آمد جلوگیری کنند. از سوی دیگر به رغم دستگیری صدها تن از مردم و بویژه جوانان مبارز ترک، مزدوران حکومت در مقابل اعتراضات و درخواست‌های بستگان دستگیرشدگان برای با خبر شدن از وضع عزیزان خود، مراجعه‌کنندگان به مراکز سرکوب را سر دوانیده و به این ترتیب آنها را در یک وضع بلاتکلیف و پر رنج و عذاب نگاه داشته‌اند.

دژخیمان جمهوری اسلامی در موارد متعددی حتی از تحویل اجساد کشته‌شدگان وقایع اخیر به خانواده‌های آنها سر باز زده‌اند و اعلام کرده‌اند که تنها در صورت تعهد خانواده‌ها به عدم برگزاری هرگونه مراسم عمومی کفن و دفن و عزاداری، اجساد را تحویل بستگانشان خواهند داد. امری که قبل از

هر چیز بیانگر ابعاد هراس و وحشت دیکتاتوری حاکم از مردم مبارز و به جان آمده ترک است.

رفتار ضدخلقی مقامات رژیم با مردم آذربایجان نه تنها ماهیت سرکوبگرانه حکومت را با عریانی هرچه تمام‌تر به نمایش گذارده، بلکه خشم و نفرت مردم تحت ستم در آذربایجان را هرچه بیشتر برانگیخته است. در چنین شرایطی رساندن صدای حق‌طلبانه خلق ترک به افکار عمومی و دفاع از خواست‌های برحق آنها از یکسو و افشای ماهیت ضدخلقی رژیم وابسته جمهوری اسلامی و اقدامات سرکوبگرانه و ضدانسانی این رژیم بر علیه خلق ترک از سوی دیگر، یک وظیفه انقلابی برای تمامی نیروها و افراد مترقی و دمکرات است. تمامی دستگیرشدگان خیزش‌های توده‌ای اخیر در آذربایجان باید فوراً و بدون هیچ قید و شرطی آزاد گردند.

سازمان جهانی کار آی. ال. او و هیات "نمایندگان کارگری ایران!"

بقیه از صفحه ۱

تنها نگاهی کوچک به عملکرد رژیم جمهوری اسلامی در طی ۲۷ سال گذشته بخوبی عمق ماهیت ضد کارگری و سرکوبگر این رژیم را برملا ساخته و پوشالی بودن تمامی تبلیغات آنان در دفاع از کارگران را نشان می‌دهد. برآستی آیا می‌توان از رژیمی که بطور روزمره با قوانین ضد خلقی خویش و با استفاده از قهر عریان هر گونه خواست‌های برحق صنفی و سیاسی کارگران ما را سرکوب کرده و اعتراضات آنها برای نان و مسکن و بهداشت و ... را به خاک و خون می‌کشد انتظار احترام به حقوق ابتدایی کارگران را داشت؟

ارسال گروهی مزدور و عناصر دولتی به "نهادهای بین المللی کارگری" تحت پوشش "نمایندگان کارگران ایران"، در حالی صورت می‌گیرد که کارگران واقعی ایران از کوچکترین حقی حتی برای داشتن تشکلات مستقل صنفی نیز محرومند. شرکت در نهادهای بین المللی کارگری تنها از آنروست که رژیم باید قواعد بازی ای که امپریالیستها در راستای سیاست‌های جهانخوارانه خود از طریق صندوق بین المللی پول و بانک جهانی در مقابلش نهاده‌اند را رعایت نماید. و با کمک سازمانهای جهانی معلوم الحالی نظیر سازمان "جهانی کار" و امثالهم که جز ابزاری در خدمت نظام سرمایه داری جهانی نیستند، در افکار عمومی اینگونه جلوه دهد که گویا در نظام دیکتاتوری سرمایه داری وابسته در ایران کارگران تحت ستم اجازه انتخاب نمایندگان واقعی خویش و اعزام آنها به نشستهای کارگری بین المللی را دارند و در نتیجه حقوق "دمکراتیک" کارگران در این رژیم برآورده می‌گردد.

کشتار "حدیثه". سند تازه‌ای از جنايات امپریالیسم در عراق!

بقیه از صفحه ۱

یکی دیگر از کشتارهای دسته جمعی که خیرش به بیرون از عراق درز کرده است، کشتار ۲۴ نفر از ساکنین بیگناه شهر "حدیثه" عراق در روز نوزدهم نوامبر سال ۲۰۰۵ است. طبق گزارش‌های خبرگزاری‌ها، ساعت ۷:۱۵ صبح آن روز، وقتی که یکی از خودروهای ارتشی توسط یک "بمب کنار جاده ای" منفجر میشود، ۱۲ تفنگ دار نیروی دریائی آمریکائی دیوانه وار به طرف خانه ای که درست روبروی آن واقعه قرار داشته شلیک کرده و به آن وارد میشوند. در آنجا پدر کور و افلیج ۷۶ ساله خانواده که از صندلی چرخدار استفاده میکرده را با شلیک چندین گلوله به قتل می‌رسانند. مادر ۶۶ ساله خانواده و ۹ نفر از پسران، عروس‌ها و نوه‌های آنها هم با تیراندازی سربازان ارتش آمریکائی کشته شده،

عاملین "جنایت علیه بشریت" محاکمه و به سزای اعمال ننگین خود برسند.

در باره تظاهرات اخیر مردم در آذربایجان

بقیه از صفحه ۴

ده ها سال است که ستم ملی نه تنها بر خلق ترک، بلکه بر همه خلق های دیگر از جمله کرد، ترکمن، بلوچ و عرب از طرف دو رژیم منفور پهلوی و همچنین رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی اعمال شده است. هر وقت هم توده های تحقیرشده به خیابان ها آمدند تا نارضائی خود را به خاطر معضلات اقتصادی و یا مسائل سیاسی - اجتماعی ابراز کنند، رژیم های ضد خلقی پهلوی و جمهوری اسلامی توده های بیگناه را بدون لحظه ای درنگ به رگبار گلوله بسته اند.

در چنین شرایط بحرانی که کارگران و زحمتکشان به شدت در فقر و فلاکت بسر برده و از فساد دولتی و صدها معضلات و نابسامانی های اجتماعی رنج میبرند و هر نوع صدای اعتراض و برحق مردم با سرکوب بیرحمانه روبرو میشود، کمونیست ها و پیشگامان طبقه کارگر می بایستی به وظائف عملی خود آگاه باشند و با شرکت فعال خود در این گونه تظاهرات و طرح شعارهای معین و درست، ضمن کوشش در جهت طرد ایدیه ها و شعارهای انحرافی، در ارتقاع سطح این گونه مبارزات کوشا بوده و به آن شکل و فرم ضد سرمایه داری و ضد دولتی بدهند. این شعارها میتوانند با مضمون اصولی و منطقی خود هم مرزبندی قاطع خود را با رفرمیسم و اپورتونیسم معین نمایند و هم افق مبارزاتی صحیح را برای توده ها ترسیم کنند و بدخواهانی که می کوشند با رخنه در صفوف توده های ستم دیده و ایجاد تفرقه در میان آنها با دادن شعارهای انحرافی برای به کجراه بردن جنبش مردمی حرکت کنند را افشا سازند.

کمونیست ها و پیشگامان طبقه کارگر و انقلابیون ترک همواره این اصل را به خاطر خواهند داشت که ماشین دولتی جمهوری اسلامی اساسا در بستر یک انقلاب مسلحانه دراز مدت توده ای است که شکسته خواهد شد و تنها در شرایط دمکراتیک برآمده از چنین انقلابی ست که امکان بروز آزاد اراده توده ها جهت تعیین سرنوشت خود مهیا می گردد.

از کشته شدن چندین بار به زبان انگلیسی به ارتشی ها "please" ، "please" گفته بود. بعد از گذشت حدود سه ساعت و ربع دیگر، یعنی ساعت ۱۰:۳۰ صبح که دیگر تمام شهر "حدیثه" با هلی کوپترهای ارتشی و سربازان تازه نفس تحت کنترل قرار گرفته بود، در یک محله دیگر، سربازان ۴ نفر از اعضای مرد یک خانواده را از بقیه افراد آن خانواده جدا کرده و به کوچه آورده و در همان جا تیرباران میکنند. ارتش آمریکا، کشتار این چهار نفر آخری را جزو آن کشتار دسته جمعی قبلی بحساب نیاورده و فقط اعلام کرده است که در مورد کشتار آن ۲۴ نفر اول به بررسی و تحقیقات خواهد پرداخت!

جنایات این مجریان سیاست های امپریالیستی در شهر "حمامیه" عراق نیز یک نمونه دیگر از اوج وحشیگری های بی حساب و کتاب جلادان آمریکایی را به نمایش گذارد. ۷ نفر از تفنگ داران نیروی دریائی به همراه تنی چند از ملوانان نیروی دریائی آمریکا در روز بیست و ششم آوریل سال ۲۰۰۶ ، جوان بیگناهی را از خانه اش بیرون کشیده و با شلیک چند گلوله به قتل میسرانند. بعد با گذاشتن یک مسلسل AK-47 و یک بیلچه در کنار جسد آن جوان، وانمود میکنند که او را هنگام حفر گودال برای کار گذاشتن "بمب کنار جاده ای" غافل گیر کرده و کشته اند! این در حالی است که بعضی از سربازانی که شاهد این عمل بودند، بعدها اعتراف به صحنه سازی در مورد این جنایت کرده و بدین گونه رؤسای آنها که پای ورقه گزارش را امضاء کرده بودند رسوا شده اند.

این دو واقعه که قلب هر انسان آزاده ای را به درد آورده و کینه آنها بر علیه امپریالیسم آمریکا را برمی انگیزد فقط نمونه های کوچکی هستند از هزاران مورد جنایتی که بطور روزمره توسط ارتش آمریکا در عراق انجام شده و خبر آنها هر از چندی به بیرون درز میکند. باشد که روزی توده ها بتوانند با مبارزات خود بر دشمنانشان غالب شده و آنگاه همه مسئولین واقعی این جنایات، یعنی امپریالیست هائی که مقاصد پلید خود را از طریق ارتشهای جنایتکار خود به جلو میبرند، را در دادگاه های خلق به عنوان

خانه آنها به آتش کشیده میشود. در این میان تنها ۴ نفر از کودکان این خانواده که وانمود کرده بودند که مرده اند، از این حادثه جان سالم بدر میبرند. این ۱۲ سرباز، بعد از کشتار این خانواده به خانه جنبی رفته و با ددمنشی تمام ۸ نفر از اعضای ۹ نفره آن خانه که ۵ تن از آنها کودک بوده اند را نیز با گلوله های مسلسل خود به قتل میسرانند.

در همین زمان، وقتی که یک تاکسی با چهار نفر سرنشین بطور اتفاقی به نزدیکی محل حادثه میرسد، بدستور این سربازان، راننده و چهار سرنشین آن که همگی دانشجوی دانشگاه بودند از اتومبیل خارج شده و به آنها دستور داده می شود که در کنار آن تاکسی بر روی زمین بنشینند.

یک شاهد عینی که در پشت بام منزلش مخفی شده بود اذعان کرده که با چشم خود دیده است که راننده تاکسی و آن چهار سرنشین جوان، همگی از فاصله نزدیک با شلیک چندین گلوله کشته میشوند. این شاهد عینی به خبرنگاران اظهار داشته که راننده تاکسی در حالیکه دست های خود را به علامت تسلیم بالای سرش نگاه داشته بود، قبل

نگاهی به

نرخ بیکاری در ایران!

اخیراً "جهرمی"، "وزیر کار" رژیم اعلام نمود که "بیکاری" بین افراد "۲۵ تا ۴۹ سال" برابر "۴۶ درصد" است. در خبر دیگری "ابوطالب شفق"، "استاندار" مازنداران طی یک سخنرانی اعلام نموده است که: "۴۰ درصد فارغ التحصیلان استان مازندران بیکار هستند". این آمار وحشتناک در شرایطی اعلام می گردد که در آمار رسمی منتشر شده از سوی رژیم همواره کوشش میشد تا رقم اصلی بیکاری بسیار کمتر جلوه داده شود و به این ترتیب ماهیت ضد خلقی نظام سرمایه داری وابسته و سیاستهای ضد مردمی جمهوری اسلامی به مثابه عامل اصلی بلای بیکاری و گسترش آن لاپوشانی گردد. ابعاد فقر و فلاکت و بیماریهای وحشتناک اجتماعی نظیر فحشاء، اعتیاد و دزدی و... که از بیکاری ناشی می شود هر روز در ابعادی وسیعتر در سطح جامعه تحت سلطه ما رشد می کند. البته این آمار به بخش وسیعی از نیروی فعال جامعه که بعد از فارغ التحصیل شدن به خاطر بیکاری موجود در سطح جامعه به سوی مشاغل کاذب نظیر سیگار فروشی و دست فروشی و... روی می آورند، هیچ اشاره ای ندارد. اعلام وجود نزدیک به نیمی از جمعیت فعال جامعه به عنوان بیکار در رژیم جمهوری اسلامی جلوه دیگری از آن اوضاع جهنمی ای ست که این حکومت با حفاظت از نظام استثمارگرانه سرمایه داری وابسته برای میلیونها تن از توده های تحت ستم ما بوجود آورده است.

اعتصاب

کارگران کارخانه

"پومر"!

بدنبال امتناع کارفرمای کارخانه "پومر" از پرداخت دستمزد های ناچیز کارگران، ده ها کارگر این کارخانه برای احقاق حقوق خود در تاریخ دهم خرداد ۱۳۸۵، دست از

کار کشیده و بدینوسیله مراتب اعتراض و خشم خود را بیان نمودند.

از سوی دیگر، کارفرمای شرکت نیز با اطمینان از حمایت کارگزاران مزدور حکومت از کارفرمایان، در واکنش به اعتراض کارگران، اقدام به تعطیلی کارخانه کرده و اعلام نمود که کارگران برای دریافت حق خود به مراجع "صلاحیتدار" مراجعه کنند.

کارخانه "پومر" که در ساوه واقع گشته تولیدکننده لوازم اداری می باشد. در این کارخانه هم اکنون حدود ۲۰۰ کارگر به کار اشتغال دارند. لازم به ذکر است که مدیریت شرکت "پومر" بعد از تعطیلات نوروزی نزدیک به ۱۲۰ کارگر قراردادی خود را بدون تقبل هیچ مسئولیتی اخراج نمود و خشم و نگرانی کارگران شاغل را برانگیخت.

در باره تظاهرات

اخیر مردم در

آذربایجان

تظاهرات اخیر توده ها در شهرهای مختلف آذربایجان که به کشتار و مجروح شدن عده بسیاری از مردم بیگناه منجر شد، حاکی از وجود شرایط حاد و تا بسر حد انفجاری جامعه است. خلق ستم دیده آذربایجان به دنبال چاپ کاریکاتوری اهانت آمیز به زبان ترکی و "طنز" مستهجن و مبتذل در روزنامه دولتی "ایران" برعلیه این خلق، به حق به خیابان ها ریخته و دست به مبارزه

برعلیه رژیم جمهوری اسلامی زدند. رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی هم که بنا به ماهیت بغایت ارتجاعی خود قابلیت تحمل شنیدن هیچ گونه اعتراضی را ندارد، با سرکوب وحشیانه، با کشتار، با ضرب و شتم و دستگیری مردم در شهرهای تبریز، اردبیل، ارومیه، مرند، نقده، بناب، میاندوآب و مشکین شهر و چندین شهر دیگر، با ایجاد ترس و ارعاب و گسترش خفقان سعی بر تحکیم سلطه خویش در این استان کرده است.

(ادامه در صفحه ۲)

تصحیح و پوزش

در شماره گذشته ۱۹ بهمن، در مطلب مربوط به "گردهمایی ضد امپریالیستی در یونان" نام این گردهمایی به اشتباه "آنتی امپریالیست اسپیس" اعلام شده بود در حالیکه نام گردهمایی "نشست بین المللی ضد امپریالیستی-ضد سرمایه داری (IAAM) می باشد. بدینوسیله ضمن پوزش از خوانندگان، اشتباه فوق تصحیح می گردد.

"پیام فدایی"

بر روی شبکه اینترنت

از صفحه چریکهای فدایی خلق ایران

در اینترنت دیدن کنید:

<http://www.fadaee.org/>

از صفحه اشرف دهقانی

در اینترنت دیدن کنید:

<http://www.ashrafdehghani.com/>

برای تماس با چریکهای فدایی خلق ایران

با نشانی زیر مکاتبه کنید:

BM Box 5051
London
WC1N 3XX
England

شماره تلفن

برای تماس با چریکهای فدایی خلق ایران

0044 - 7946494034

آدرس پست الکترونیک

e-mail : ipfg@hotmail.com

